



## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||  
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||  
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad  
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni  
magni ad trigesimum ...

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

De quaestione que tum temporis de Paschate agebatur. Cap. XXII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29861**

dabat, & orationem apologeticam apud senatum habitam, si cui lubitum sit accuratè cognoscere, ex libro nostro, quem de veteribus martyribus composuimus, manifesto intelliget.

*Qui ijs temporibus episcopi prouinciarum fuerint.*

CAPVT. XXI.

**D**ecimo anno Commodi imperii, postquam Eleutherus decem & tribus annis pontificatum administrauerat, successit Victor quo quidè tēpore, vbi Iulianus decimum ministerii sui annum compleuerat, ecclesiarum Alexandriae procurationem capessit Demetrius. Quorum temporibus Serapion, quem modo declarauimus, octauus ab Apostolis ecclesiae Antiochenae episcopus, magno apud omnes in honore fuit: Caesarea item id temporis Palaestinarum praefuit Theophilus. Narcissus similiter, cuius superior nostra mentionem fecit oratio, adhuc ecclesiae Hierosolymitanæ ministerio perfungebatur. Ecclesiae Corinthiorum, quæ est in Græcia, iisdem temporibus Bacchyllus fuit episcopus: ecclesiae Ephesianæ Polycrates. Et quanquam multi alii præterea, vt verisimile est, & prope infiniti, illa hominum ætate floruerunt, illos tamen, quorum recta fidei & catholica sententia scriptis ad nostram ætatem deriuata sit, solos, vt ratio postulabat, nominatim citauimus.

*De questione que tum temporis de Paschate agebatur.*

CAP. XXII.

**Q**uoniam vero illis temporibus de festo Paschatis in honorem seruando non exigua concitata propterea erat controuersia, quòd omnes ecclesiae Asiae, antiqua quadam traditione adductæ, censebant decimo quarto die lunæ (quo Iudæis olim præceptum erat, vt agnum immolarent) festum illud celebrandum, & omnino eo die, in quemcunque hebdomadæ diem forte incideret, ieiuniis finem statuendum, & quòd non in more positum esset, cæteris ecclesiis per vniuersum orbem terrarum dispersis, quæ consuetudinem ex Apostolica traditione ad hoc vsque tempus continuatam tenebant, (nimirum vt non alio die, quàm eo, quo

Seruator à mortuis surrexerit, ieiunia dissoluerentur) istum modum obseruare, idcirco concilia & conuentus episcoporum in vnum cogebantur, & omnes vna sententia decretum ecclesiasticum, nempe vt non alio die aliquando, quam dominico, mysterium domini resurrectionis à mortuis celebraretur, & vt in hoc solo, ieiuniorum, quæ circiter pascha fieri solent, finem faceremus, per literas ad omnes ecclesias scriptas ratum faciebant. Decretum autem episcoporum, qui tū erant in Palæstina conuocati, ad hanc vsque ætatem scriptis custoditum est. In quorum Synodo Theophilus Cæsariensis ecclesiæ episcopus, & Narcissus episcopus Hierosolymorum præfides fuerunt. Aliud etiam est episcoporum, qui Romæ similiter conueniebant, de eadem controuersia statutum: quod quidem Victorem id temporis episcopum fuisse declarat. Aliud item episcoporum Ponti, quibus Palmas, vt pote antiquissimus & maxime venerandus præfidebat. Aliud ecclesiarum Galliæ, quas Irenæus regebat episcopus. Aliud porro ecclesiarum, quæ Osœenam, & reliquas in eo loco ciuitates incolebāt. Aliud separatim Bacchilli ecclesiæ Corinthiorum episcopi, & alia deniq; aliorum propè infinitorum, qui vno consensu, iudicioq; vno eandem de illius festi obseruatione tulere sententiam. Atque istorum omniū vna hæc, quam docuimus, consentiens erat decisio.

*De dissidio episcoporum in Asia de Paschate, & quomodo omnes de eodem consenserint.*

CAP. XXIII.

**E**piscope autem in Asia coactis, qui morem iam olim ipsis à maioribus traditum sedulo obseruandū constantè asseuerabant, præfuit Polycrates. Qui in ea epistola, quam ad Victorem, & ecclesiam Ro. scripsit, traditionem ad ipsius vsq; tempora deductam, his fere verbis exponit. Nos diem Paschatis integre incorrupteque, recolimus, neq; addendo quicquam, neque detrahendo. Etenim hic in Asia obdormierunt in domino præclara, illa ecclesiæ seminaria (quæ quidem in die aduentus domini,

*supra fo.*  
29.